

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๕-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ ฉบับประจำวันที่ ๙ เดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๓๒

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

วันนี้พูดคุยกับ หมอบอนด์ หรือ นพ.ปิยะวงศ์ เศรษฐวงศ์ หนุ่มวัย 28 ปี แพทย์ประจำศูนย์ความงาม Skeyndor Cosmetic and Wellness Center ที่ชั้น 8 เซ็นทรัล พระราม 9 กับเส้นทางชีวิตของลูกชายคนโตของบ้าน มาสู่หนทางแพทย์ความงามได้อย่างไร เราเริ่มต้นคุยกับเขากัน

“ผมเกิดที่กรุงเทพฯ เรียนชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนเซนต์คาเบรียล แต่ไปใช้ชีวิตทางการเรียนส่วนมากที่หาดใหญ่-กรุงเทพฯ ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมกับฝึกงาน และเรียนต่อยอดทางด้านผิวหนังหลายประเทศในทวีปยุโรปครับ

ผมเป็นที่ชายคนโต มีน้องสาวสองคน น้องสาวคนแรกเรียนวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ และด้วยเคราะห์กรรมจึงทำให้น้องสาวคนนี้เป็นโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว ปัจจุบันกำลังรับการรักษาตัว และประกอบอาชีพวาดรูปให้กับ Pocket Book ในเครืออมรินทร์ และออกหนังสือเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการเจ็บป่วยชื่อ “สาว 22 กับโรคนางเอก” และเคยได้รับรางวัลพระราชทานหนังสือดีเด่นจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ส่วนน้องสาวคนเล็กกำลังเรียนเพื่อที่จะเป็นสัตวแพทย์ตามความฝัน ปัจจุบันเรียนอยู่ชั้นปีที่ 5 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยครับ และตัวผมเรียนคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศึกษาดูงานและฝึกฝนการรักษาผิวหนังที่หลายประเทศในยุโรป อย่างช่วยตรวจดูแลคนไข้ใน “สมวงศ์การแพทย์” คลินิกเล็กๆ ที่คุณพ่อได้ทำงานรับใช้ชุมชนแถบประชาอุทิศมานานกว่า 30 ปี ดูแลคนไข้และสอนหนังสือในนามแพทย์ผู้ให้คำปรึกษาด้านผิวหนังของ Skeyndor Clinic รวมถึงเขียนหนังสือ และยังมีเรียนวาดรูปด้วยสีอะครีลิคเพื่อเรียนรู้อารมณ์ของศิลปะในหลายแขนง เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับความรู้ทางการแพทย์ที่ได้ศึกษามา

อุปสรรคมีมากมายครับ ตั้งแต่ความกดดันในครอบครัวที่ไม่เข้าใจ ความกดดันของตนเองที่จะหาจุดยืนของตนเองให้พบ ความกดดันจากสังคมและผู้คนรอบข้าง ซึ่งกว่าจะผ่านแต่ละช่วงชีวิตมาได้ก็แสนลำบากยากเข็ญ แต่ปัญหาทุกอย่างก็ทำให้เติบโตและเข้มแข็งขึ้น และทำให้สามารถดูแลรับใช้คนไข้และสังคมได้อย่างมีความสุขในปัจจุบัน

ภาพ : ภัทรา อธิษฐาน

ในช่วงแรกก่อนที่น้องสาวจะป่วยด้วยโรคมะเร็ง ทั้งครอบครัวไม่ค่อยมีเวลาให้กัน ต่างคนต่างทำงาน และไม่ค่อยผูกพันกันสักเท่าไร แต่หลังจากที่น้องสาวป่วยด้วยโรคมะเร็ง ชีวิตทั้งหมดก็เปลี่ยนไป ทุกคนในครอบครัวต่างปรับตัวมาให้เวลา และใส่ใจกันมากขึ้น ทำให้บรรยากาศความสัมพันธ์ในครอบครัวอบอุ่นมากขึ้นกว่าเดิม ใส่ใจกันมากขึ้น มีเวลาให้กันมากขึ้น เพราะทุกคนได้เรียนรู้แล้วว่า ชีวิตนั้นแสนสั้นนักควรใช้เวลาทุกวินาทีที่มีอยู่ให้คุ้มค่ากับคนที่เรารักและรักเรา”

ตัวตนจริงๆ ของเขานั้นชอบคิด ชอบอ่าน แลกเปลี่ยนความเห็น เพื่อพัฒนาตัวเอง และยังรักในงานศิลปะหลายด้าน “คนเราเปิดใจกว้างรับความคิดเห็นใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเองให้มากขึ้น ผมเองสนใจในศิลปะหลายแขนง และยังฝึกฝนในงานศิลปะหลายด้าน เพื่อเพิ่มพูนทักษะด้านสุนทรียะให้มากขึ้น ทำให้เข้าใจความเป็นมนุษย์มากยิ่งขึ้นครับ คนรอบข้างมักบอกผมว่า ผมเป็นคนที่ไม่อยู่เฉย มักจะหาโอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ และในหลายมุมมอง อาจเข้าถึงได้ยาก ด้วยความซับซ้อนของตัวตนที่ผู้อื่นมองเห็น

เวลาว่างผมชอบเล่นดนตรีโดยเฉพาะกลอง เป็นหนึ่งในงานอดิเรกที่ชื่นชอบที่สุด เพราะชีวิตเติบโตมากับเสียงดนตรี และคลุกคลีอยู่กับการเล่นดนตรีมาตลอด จนได้รับรางวัลมากมายตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาและระดับมหาวิทยาลัย ไม่ก็จะนั่งอ่านหนังสือที่สนใจอย่างเงียบๆ คนเดียวเพื่อที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ โดยเฉพาะด้านจิตวิทยา ปรัชญา ศาสนา ศิลปะ และประวัติศาสตร์”

หมอบอนด์คิดว่าสไตล์หรือแบบฉบับของแต่ละคนคืออะไร และตัวเองเป็นอย่างไร

“คนแต่ละคนจะได้รับอิทธิพลมากมายสะสมกันตั้งแต่วัยเด็ก จากประสบการณ์มากมายทำให้เกิดบุคลิกของแต่ละท่าน ซึ่งจะแสดงออกถึงแนวความคิด ความเชื่อ หรือแนวทางการใช้ชีวิตของแต่ละคน หากใช้เวลาพูดคุยกับแต่ละคนอย่างลึกซึ้งเพียงพอ ก็จะสามารถเข้าใจถึงที่มาของแต่ละพฤติกรรมได้

แบบฉบับของผม ค่อนข้างผสมผสานระหว่างตะวันออกและตะวันตก เพราะค้นคว้าศึกษาหลายด้านมาจากทั้งสองฟากฝั่งของโลก ซึ่งเปิดกว้างกับแนวความคิดใหม่ๆ ที่แตกต่าง และนำมาขบคิดว่าเหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์นั้นๆ หรือไม่อย่างไร และจะสนใจงานที่มีความเป็นศิลปะและการสร้างสรรค์เป็นพิเศษ และสนใจวัฒนธรรมที่

แตกต่างกันในแต่ละที่ ชอบคิด ชอบอ่าน เพื่อเรียนรู้ และเคารพความคิดอีกด้านโดยไม่ปิดกั้นด้วยอคติ ด้านการแต่งตัว มักจะใส่เสื้อเชิ้ตสีเข้ม กางเกงยีนส์ และสวมสูททับ เพื่อสร้างสมดุลระหว่างความเป็นทางการกับไม่ทางการ ส่วนด้านการกินอยู่ มักจะรับประทานอาหารกับครอบครัว และหาเมนูแปลกๆ มาลองทำกันเองกับที่บ้าน เพื่อสร้างช่วงเวลาระหว่างครอบครัวให้ผูกพันใกล้ชิดมากขึ้น จากประสบการณ์ที่ได้

เดินทางไปต่างแดน ทำให้ตระหนักได้ว่า อาหารที่รสชาติดีที่สุดในชีวิตคืออาหารไทย โดยเฉพาะอาหารอีสาน เป็นที่ชื่นชอบของทั้งครอบครัว แม้จะรับประทานอาหารเผ็ดกันไม่ค่อยได้ก็ตามครับ”

เป้าหมายชีวิตของหมอบอนด์นั้น เขาบอกว่า ไม่เพียงแคร์ชีวิตชอบหน้าที่ความเป็นแพทย์ และความเป็นผู้กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ตลอดเวลา ได้รับการยอมรับจากคนไข้ และสามารถช่วยเหลือบรรเทาความทุกข์ของคนไข้ได้ ก็เป็นความสุขที่เงินทองไม่สามารถแลกแทนกันได้ รวมถึงมีโอกาสได้ทำงานศิลปะที่ตนรักควบคู่กันไป เพียงเท่านั้นชีวิตก็มีความสุขแล้ว แฮม...มองโลกแง่งามจริงๆ

“แพชชั่นเป็นกระแสที่หมุนวน มีเกิดและมีดับสลับกันไป หากเกาะติดแพชชั่นมากเกินไป อาจจะทำให้ตนเองไม่เจอ จังหวะมีแนวทางการแต่งตัว หรือบุคลิกที่แน่นอนเป็นของตัวเองเพื่อสร้างจุดยืน และเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ทำให้คนไข้หรือผู้อื่นมั่นใจในความมั่นคงทางความคิดของตน

ส่วนตัวนั้นไม่ได้ตามแพชชั่นหรือกระแส แต่มักจะแต่งตัวในรูปแบบกึ่งทางการ และสร้างสมดุลระหว่างตะวันออกและตะวันตก เพราะแนวความคิดและตัวตนเป็นเช่นนั้น ผมมักจะเลือกที่คุณภาพและความแตกต่าง ไม่นิยมซื้อสินค้าที่มีขายทั่วไปหรือแบรนด์ต่างๆ แต่ผมจะอุดหนุนร้านค้าที่ออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าและเครื่องประดับเอง เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจระดับจุลภาค และเพื่อแสดงออกถึงความใส่ใจในรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ของตัวเองครับ” ■

5 ชิ้นที่เป็น ‘บอนด์’

1. นาฬิกาข้อมือเกสส์ “ใส่ติดข้อมือตั้งแต่สมัยเรียนแพทย์ จึงเป็นการหวนรำลึกความทรงจำอย่างดีเมื่อเห็นนาฬิกานี้ นาฬิกาผ่านช่วงเวลาสนุกสนานและยากลำบากมาด้วยกัน ทำให้เป็นนาฬิกาเรือนโปรด”

2. น้ำหอมเอสเต ลอเดอร์ Pleasure Intense For Men “รู้จักน้ำหอมกลิ่นนี้เมื่อไปเป็นผู้ช่วยวิจัยทางการแพทย์ที่ประเทศกรีซ ทุกครั้งที่ได้พรมน้ำหอมนี้ จะทำให้ผมนึกถึงความเหนียวยาก ทั้งด้านการวิจัย ภาษา วัฒนธรรมที่แตกต่าง และการใช้ชีวิต ซึ่งทั้งหมดทำให้ผมเติบโตขึ้นและมีมุมมองชีวิตที่เปิดกว้างต่อความคิดเห็นใหม่ๆ เพราะเราเป็นเพียงฟันเฟืองเล็กๆ ของโลกมนุษย์อันแสนกว้างใหญ่ใบนี้ น่าเสียดายที่เลิกผลิตไปแล้ว ไม่สามารถหาซื้อมาใช้ได้อีก ผมจึงต้องคอยๆ ดมจากน้ำหอมที่เหลือเพียงน้อยนิด เมื่อต้องการสัมผัสกับกลิ่นที่กระตุ้นความทรงจำและแรงบันดาลใจ”

3. ปากกาหมึกซึมมงด์บลอง “ซื้อให้ตัวเองเมื่อเรียนจบแพทย์ เพราะผมเป็นคนชอบเขียน หนึ่งในความฝันของผม คือ การเป็นนักเขียน ซึ่งผลงานหลายชิ้นที่ได้ตีพิมพ์ไปก็ใช้บริการของปากกาดำมนี่ เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความคิด ปากกาดำมนี่จึงมีความสำคัญด้านจิตใจ และเป็นแรงกระตุ้นให้ก้าวเดินต่อไปตามความฝันได้อย่างดี”

4. กระเป๋าสะตางค์กีลาโรซ “ทุกครั้งที่ผมต้องเดินทางไปต่างประเทศ ผมจะใช้กระเป๋าสะตางค์ใบนี้เพื่อความสะดวกในการแยกค่าเงินสกุลต่างๆ และเอกสารสำคัญที่ต้องพกติดตัว ทำให้กระเป๋าใบนี้เป็นสัญลักษณ์แทนการเดินทางไปร่ำเรียนจากโลกกว้างของผม”

5. แหวนทองคำ “เป็นแหวนทองคำที่ผมใส่ติดนิ้วนางข้างซ้าย ผมได้แหวนวงนี้มาในช่วงที่กำลังเผชิญกับความท้อแท้และสิ้นหวังในชีวิต แหวนวงนี้ช่วยเป็นจุดประกายให้ผมมีพลังก้าวเดินต่อไป”